

Razmisli in sodeluj

Časopis za ljudi, ki iščejo resnico

<http://razmisli.blog.siol.net>, www.zrtve-cerkve.org

brezplačno

izredna številka 2 - september 2008 - letnik 2

Prepletenost države in katoliške cerkve

Pogosto slišimo smiselno: »Moja vera je moja oseba na zadeva. Moja religija nima ničesar opraviti s tem, da sem državljani.« Toda resničnost je drugačna. Mnogi lahko izkusijo, da sta država in katoliška cerkev (v nadaljevanju tudi cerkev) med seboj prepleteni in povezani.

Čeprav v Evropi v glavnem velja načelo ločitve države in cerkve, ima npr. v Nemčiji katoliška cerkev status javnopravne osebe, francoski predsednik Sarkozy pa je celo častni kanonik v papeževi stolnici sv. Janeza v Lateranu, čeprav slovi Francija kot ena izmed držav, ki ima načelo ločitve države in verskih skupnosti najbolj dosledno izpeljano. V ZDA novozvoljeni predsednik države priseže na bibliji, predsednik Bush ml. pa se je v času svojega mandata večkrat skliceval na Boga, čeprav naj bi bila tudi v tej državi cerkev strogo ločena od države. V Sloveniji je stanje podobno. Država in cerkev sta vedno bolj prepleteni in povezani, čeprav sta po ustavi ločeni. Katoliška vera je postala celo »državna religija«, saj država širi to vero preko teološke fakultete, ki je del javne, torej državne, univerze v Ljubljani. Državno širjenje katoliške vere poteka tudi s pomočjo vojaških kuratov, ki so zaposleni v državnem organu in so zato, čeprav duhovniki, državni uslužbenci. Cerkev blagoslovlja mnoge državne objekte (šole, ceste, ...). Republiko Slovenijo pri svetem sedežu oz. katoliški cerkvi kot veleposlanik zastopa katoliški teolog dr. Ivan Rebernik, ki je dolgo služboval ravno v institucijah cerkve v Vatikanu in bil tam zelo blizu prejšnjemu papežu, blizu pa naj bi bil tudi sedanjemu.

Država služi katoliški cerkvi, ta državi. Država se v marsikaterem pogledu izkazuje kot cerkveni »birič«, cerkev pa podpira marsikatero potezo vladajočih. Druga drugi umivata roko, bolj ko je ta umita ter bolj kot sta povezani in prepleteni, več pristanje v žepu katoliške cerkve. Vpliv katoliške cerkve v državnih zadevah se vedno bolj sprejema in smatra kot samoumeven. Ni kakšnega resnega odpora pristojnih. Cerkev na krščanskem zahodu že celih šestnajst stoletij z naukom in delovanjem temeljito zaznamuje državljana, bistveno bolj kot se ta tega zaveda. To zadeva npr. njegovo občutenje in mišljenje, njegove predstave ter vrednotenje sveta. Tipičen primer je lahko že omenjeni Sarkozy, ki je kot francoski predsednik cerkveni častni stolni kanonik, čeprav v njegovi državi velja načelo ločenosti države in cerkve.

Za marsikoga, ki se je v prid cerkveni pripadnosti odpovedal uporabi svojega razuma, je njegova volilna odločitev spričo črke »K« tako rekoč padla v imenu stranke. »Krščansko« oblikovana podzavest signalizira: »Kristus = dobro; torej: »krščanska« cerkev = dobro; »krščanska« stranka = dobro. Tudi za druge stranke velja podobno: če je vodstvo stranke katoliško ali se program sklicuje na krščanske vrednote oz. krščansko kulturo ali kaj podobnega = krščansko = dobro. Tako kot bi bilo »krščansko« = Kristus!

»Krščansko« nima ničesar opraviti s Kristusom!

Kdor začne o teh povezavah razmišljati, ta tudi razmišlja o ločitvi države in verskih skupnosti, kot to določa 7. člen slovenske ustave. Katoliška cerkev in država sta torej po ustavi ločeni. Pogosto ostane samo pri razmišljanju. Zakaj? Zakaj ne sledijo dejanja? Marsikdo vidi, da dejanja komajda sledijo, ker je prepletenost države in cerkve vedno večja, da resni mislec pogosto ne najde začetka, da bi razlikoval to prepletenost.

Sprašujemo se: Ali res ni nobene možnosti, da to

POJMOVNA PREVARA

Kako se lahko prevara ljudi, ki hrepenejo po krščanskih vrednotah. Poslužiti se je potrebno pojmovne prevare:

Kristus = dobro
zato: »krščansko« = dobro
zatorej:
»krščanska« stranka = dobro
»krščanske« vrednote = dobro

S to pogubno povezavo pojmov profitirajo vse stranke, ki si tako ali drugače ogrnejo plašček »krščansko«. Z naukom Jezusa iz Nazareta pa imajo te stranke malo opraviti.

Volilci pozor!

Volilne informacije za volitve v državni zbor

V Sloveniji bomo v kratkem volili poslance v državni zbor. Mnogi volijo prostodušno, »v dobri veri ...«

prepletenost odpravimo? Ko začnemo logično in analitično razmišljati, ni potrebno, da vprašanje običi. Logično razmišljanje sčasoma pokaže, da marsikateri minister, poslanec ali drug pomemben državni predstavnik prihaja iz katoliške cerkve. To po eni strani niti ne bi bilo tako problematično, če bi ta cerkev delovala v skladu s slovensko ustavo in če se ne bi uporabljala beseda »krščanski«. Cerkevni vernik se utegne zdaj začuditi ter vprašati: »Kaj katoliško ni isto kot krščansko? Zakaj ni?« Postavi se mu tudi vprašanje: »Ali moja cerkev ne deluje v skladu z ustavo? Kje ne in zakaj ne?«

Katoliški nauk ima zelo malo skupnega s pravim Jezusovim naukom, saj ima po mnenju raznih strokovnjakov mnogo poganskih kulturnih elementov in je zato zelo blizu poganstvu. Ker je cerkev svoje verske nazore in poganske kulte pripisala Jezusu iz Nazareta, njeni pripadniki verjamejo, da je cerkev krščanska. S tem pa tudi oni sami. Kdor pa zmore pogledati za kulise, lahko vidi milijone mučenih in ubitih, in to celo v imenu Jezusa, Kristusa, poganske kulte in še marsikaj negativnega.

Kot bo obrazloženo kasneje, je nauk katoliške cerkve v mnogih pogledih protustaven.

Katoliška cerkev: rodovnik zločinov

Kdor se pobliže ukvarja s cerkvijo, lahko razmišlja o »katoliškem rodovniku«. Analitičnemu in razmišljajočemu bralcu ni težko ugotoviti, da je rodovnik katoliške cerkve rodovnik zločinov, saj je njena »svetost« zgrajena na tem, da ljudstvo na okruten način spravi na kolena. In pri tem se še vedno poslužuje države.

Tudi reformator Luter se je kljub svoji reformaciji držal rodovnika zločinov, saj je tudi on pozival k

RODOVNIK CERKVENIH ZLOČINOV

Cerkvena inkvizicija: približno 10 milijonov mrtvih

Cerkvene čarovniške blodnje: 100 tisoč mrtvi

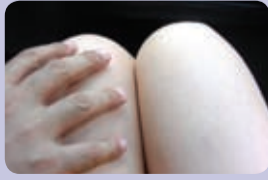
Cerkveni križarji so ubili milijone drugače verujočih

Genocid nad milijoni Indijancev

Cerkveno hujskanje proti Judom. Posledica: krvavi pogromi s tisočimi mrtvimi

Seksualni zločini nad milijoni otrok

Ali želite ostati člen v rodovniku zločinov?

ubijanju in morjenju drugače mislečih, kar se je potem tudi zgodilo. Visoki kler je bil v dejanjih eno s svetnimi vladarji, ki so proti ljudem odredili nasilje vseh vrst - »bog tako hoče«, »Kristus zapoveduje to!« - in ga tudi izvrševali, ljudstvo pa je pri tem neizmerno trpelo. Zato tudi čudi, da še vedno toliko ljudi pripada cerkvi in tako predstavlja člen na rodovniku cerkvenih zločinov.

Zakaj je tako? Zakaj se še mnogi pustijo držati v odvisnosti in nevednosti. Pa še to prostovoljno, kajti danes nihče ni več mučen in okrutno usmrčen, če cerkvi odreče pokorščinoin privrženost ter izstopi iz nje.

Politiki in drugi: žrtve cerkvene indoktrinacije

Zakaj ostajajo mnogi pametni ljudje vazali z zločini hudo obremenjene cerkve? Odgovor je enostaven: Ker zaradi indoktrinacije ne znajo drugače misliti in ukrepati, kot to dela bolj ali manj njihova institucija. Marsikdo bi se lahko vprašal, zakaj se politiki, mnogi med njimi so zelo izobraženi, prav tako opredeljujejo za zločini obremenjeno cerkev? Odgovor je enak kot prej: zaradi indoktrinacije. Rdečo nit lahko vlečemo naprej z vprašanjem: pa pravniki? Odgovor: zaradi indoktrinacije. Učitelji: ...

Cerkveni privilegiji: državna blagajna plačuje

Katoliška cerkev služi vladajočim elitam v državi, s čimer povečuje svetno moč teh elit. Po drugi strani pa država na različne načine podpira neizmerno bogato katoliško cerkev in jo dela še bogatejšo, čeprav je od nje po ustavi ločena, kar samo po sebi izključuje njeno financiranje. V Sloveniji omogoča država cerkvi naslednje privilegije: cerkev ne plačuje nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč za verske objekte kot tudi ne davka na dediščino in darila, država financira oz. sofinancira cerkveni arhiv, teološko fakulteto, katoliške srednje šole, vrtnice in osnovno šolo, vojaške in bolniške kurate, prispevke za pokojninsko in zdravstveno zavarovanje duhovnikov kot tudi obnovo oz. vzdrževanje mnogih cerkvenih nepremičnin. Podrobneje o tem v nadaljevanju.

BAVARSKA – KONEC DRŽAVNEGA PLAČEVANJA KATOLIŠKIH FAKULTET?

Na Bavarskem je med politiki nastal prepir v zvezi s konkordatom iz leta 1924 med Bavarsko in Vatikanom. Za stranko zelenih je aktualno razmerje med državo in katoliško cerkvijo, ki temelji na omenjenem konkordatu, politično in ustavno nesprejemljivo, saj država financira institucijo, od katere je pravno ločena. Tudi drugi politiki menijo, da je potrebno čimprej uskladiti sporno prakso z ustavo.

Ko je predsednik stranke zelenih S. Dürr te dni zahteval spremembo konkordata in prenehanje plačevanja katoliških fakultet, profesorjev in cerkvenih dostojanstvenikov, so vodje tradicionalnih krščanskih strank, kot npr. CSU, ogorčeni in govorijo o napadu na »vodilno krščansko kulturo« ali o »verski vojni«. S. Dürr ne more razumeti reakcije katoliških političnih fundamentalistov in sporoča, da njegova stranka ne vodi verske vojne niti ne uničuje nikakršne krščanske kulture, temveč samo opravlja svojo nalogo, to je, da spoštuje ustavo, po kateri Bavarska verskim skupnostim zagotavlja svobodo delovanja in nevtralnost do njih. Po njegovem mnenju zaščita ustavnosti ni znak sovraštva do nikogar, temveč skrb za državo in njene državljane.

Mnogi vidijo v razburjenju konzervativnih politikov pravzaprav reakcijo katoliške cerkve, ki se boji, da ne bi izgubila svojih privilegijev, za katere večina državljanov smatra, da so preživetni in velika motnja v razvoju modernih demokratičnih procesov.

ljevanju. Republika Slovenija s tem financira tujo pravno osebo, saj je katoliška cerkev s svetim sedežem tuja pravna oseba s sedežem v Vatikanu. Njeno premoženje, z njim pa upravlja papež, je po oceni mnogih vredno več 1.000 milijard evrov. Katoliška cerkev ni nevladna organizacija ali del civilne družbe, gre za mednarodnopravni subjekt, ki deluje podobno kot vsaka država.

Vsak davkoplačevalec, pa tudi če je izstopil iz cerkve ali je ateist oz. druge vere mora preko davkov, ki jih plačuje, prisilno prispevati k cerkvenemu bogastvu, torej tujemu bogastvu. Namesto da bi se ta denar uporabil za socialne namene, npr. gradnjo bolnišnic ali socialno pomoč, saj se revščina v Sloveniji povečuje, se financira takšna ali drugačna cerkvena dejavnost.

Cerkve jaha Slovenijo

Cerkve in državo lahko primerjamo s konjem in jezdecem, pri čemer je cerkev jezdec. Jezdec je tako rekoč glava – da ne rečemo poglavar. Določa pot konju. Jezdec ter konj direktno izstopata iz ljudstva. Potrebujeta voljne, poslušne ter lahko vodljive podložnike: ljudstvo, ki je zasvojeno od obeh. Na vprašanje: s čim? se glasi: z indoktrinacijo. Kako se to izvaja?

Prisilno rekrutiranje članov - primer hude kršitve ustave!

Dojenček, ki je krščen, je krščen prisilno, saj se ne more braniti. S krstom postane član katoliške cerkve. Od tega trenutka dalje se začneja indoktrinacija, ki traja leta in desetletja. Poganski običaji, krvave biblijske predstave in protustavne učne vsebine gredo v zavest in podzavest krščenega odraščajočega človeka. Lahko bi rekli, da preidejo v meso in kri. Krščenec je človek, ki so mu s krstno vodo infiltrirali pojem »krščanski«. Tako preparirani človek ima tako rekoč prisilni jopič, iz katerega se ne reši kar tako.

Z Jezusovim naukom to nima ničesar skupnega, saj je ta dejal, da je potrebno prvo učiti in nato krstiti (Mt 28, 19). Jezus je tako dal vsakomur svobodo, da se sam odloči, kako bo ravnal in ni pooblastil indoktriniranih staršev ali koga drugega, da krstijo otroka in ga tako podvržejo prisilni cerkveni indoktrinaciji. Krst dojenčkov nasprotuje tudi slovenski ustavi, ki v 41. členu vsakomur, torej tudi otrokom, garantira svobodo vesti in s tem tudi svobodo verske opredelitve. Posledice prisilnega krsta so za otroka zelo hude, saj s krstom dobi zastrašujoče obveznosti v katoliški cerkvi. Tako se mora po katoliškem nauku otrok, ki s krstom postane cela nova stvar, torej ni več subjekt, in tudi last cerkve, podrežati cerkvenim dostojanstvenikom, jih ubogati in jim služiti, pred ljudmi mora izpovedovati vero in se udeleževati apostolske ter misijske dejavnosti božjega ljudstva ter braniti in širiti katoliško vero vedno in vsepovsod. Cerkev mora seveda tudi finančno podpirati. Jasno je, da mora obstajati v demokratični družbi svobodna privolitve nekoga za sprejem dolžnosti, kar pri krstu dojenčkov oz. otrok ni zagotovljeno. Seveda mora biti zagotovljen tudi svoboden in celovit izstop iz cerkve. Tudi ta ni zagotovljen, saj iz katoliške cerkve ni mogoč celovit izstop, temveč samo formalen, kar je huda kršitev verske svobode oz. svobode vesti iz 41. člena ustave. Poleg tega pa gre v tem primeru tudi za izjemno kršitev človekovega dostojanstva iz 34. člena ustave, kajti dejstvo, da človeka, ki sicer izstopi iz cerkve, še naprej veže zakramentalna vez s to cerkvijo, saj se krsta ne da zbrisati, kot to trdi cerkev, kar posledično pomeni, da kljub izstopu še vedno ima vse obveznosti, razen kanonične oblike poroke, ki jih je pridobil npr. s prisilnim krstom, ostane pa brez pravic. Ali ne gre pri članstvu v katoliški cerkvi za neke vrste suženjstvo: krst in s tem vstop ter prejem hudih obveznosti in bremen brez človekovega soglasja in celo brez možnosti izstopa iz cerkve, saj izstop je ali pa ga ni. Če človek formalno izstopi, ga po katoliškem nauku čaka še izobčenje, torej večni pekel. Nekdo, ki samo izkoristi pravico do verske svobode oz. svobode vesti, ki mu jo daje ustava, je s strani katoliške cerkve kaznovan z najhujšo kaznijo, to je z izobčenjem. Prisilni krst dojenčkov je tako huda kršitev ustave in v nasprotju tudi z Jezusovim naukom. V zvezi s krstom dojenčkov si je potrebno postaviti tudi vprašanje: koliko pedofilije klerikov bi bilo, če bi se ljudje po svoji volji krstili kot odrasli, kar bi bilo ustavno in seveda edino pošteno do krščencev. Stikov med otroci in duhovniki bi bilo bistveno manj in s tem tudi verjetnost pedofilije. Odpadel bi namreč verouk in podobne dejavnosti. Krst dojenčkov je lahko torej tudi stopnica do spolnih zlorab s strani duhovnikov. Mnogi starši tako »nevede« dajo svojega otroka, ki naj bi ga ljubili, v »volčje gnezdo.« Tega, ki je prežet s cerkveno indoktrinacijo, so odvadili lastnega mi-

šljenja, saj mora brez pomislekov verovati v to, kar uči cerkev. »Credo quia absurdum« pomeni: »verujem, ker je absurdno.« Ne vidi več jasno in ne opazi marsikaj nenavadnega. Nauka svoje cerkve v podrobnostih pogosto sploh ne pozna. Tudi biblijo, ki je podlaga za njegovo vero, pozna slabo.

Ločitev države in cerkve: papir je potrpežljiv

Po preteku skoraj 2000 let lahko rečemo: cerkev in država sta eno. To vedno bolj velja tudi za Slovenijo. Da je tako, opazi samo tisti, ki se loči od filtrimnega instrumenta ali vzame v roke biblijo, da si sam ustvari sliko. Prav pred volitvami bi mu to lahko dalo marsikatero informacijo, ki postavljajo pred vprašaj povezovanje cerkve in države. Poleg tega mu biblija lahko pomaga, da se odloči na volitvah, za koga bo glasoval, lahko pa mu pomaga tudi pri življenjski odločitvi, ali se še vidi na rodovniku cerkvenih zločinov.

Rodovnik cerkvenih zločinov je preobširna tema, da bi se tu z njo podrobneje ukvarjali. Kdor se želi o tej tematiki podrobneje informirati, ima na razpolago mnogo knjig, posebej iz nemškega govornega območja. Nekaj naslovov: Uli Weyland: Strafsache Vatikan – Jezus klagt an. Karlheinz Deschner: Abermals kräfte der Hahn; Kriminalgeschichte des Christentums; Der gefälschte Glaube – die wahren Hintergründe der kirchlichen Lehren; Für einen Bissen Fleisch. Horst Hermann: Passion der Grausamkeit – 2000 Jahre Folter im Namen Gottes; Kirchenaustritt jetzt! Hubertus Mynarek: Die neue Inquisition; Herren und Knechte der Kirche. Carsten Frerk: Finanzen und Vermögen der Kirchen in Deutschland. Tukaj citiramo samo izjavo najpomembnejšega cerkvenega kritika današnjega časa, Karlheinz Deschnerja: »Po intenzivnem ukvarjanju z zgodovino krščanstva ne poznam v antiki, srednjem veku in novem veku, še posebej v 20. stoletju, nobene svetovne organizacije, ki je hkrati tako dolgo, tako neprestano in ostudno obremenjena z zločini, kot je krščanska cerkev, še posebej rimsko-katoliška.«

Biblija: »članska izkaznica« polna umorov in nasilja

Nazaj k bibliji, ki jo mora cerkveni vernik, če se noče večne čase cvreti v peklju, v celoti in dobesedno upoštevati, saj naj bi bila po katoliškem nauku božja beseda. V bibliji namreč piše: »Vso besedo, ki vam jo zapovedujem, vestno izpolnjujte; ničesar ji ne dodajaj in ničesar ji ne odvezemaj!« (5 Mz 31,1) Cerkevni vernik mora torej v celoti izpolnjevati »božjo besedo, cerkveno vero«. Ali velja to tudi za cerkvene dostojanstvenike: duhovnike, škofe, kardinale? Ali velja to tudi za sedanjega papeža? In za mnoge pred njim, glede katerih lahko v mnogih knjigah beremo, kako so izpolnjevali »božje besede«. Je morda res, kar mnogi verjamejo, da so kleriki izzeti iz teh dolžnosti. S tem vprašanjem se spleča slej ali prej ukvarjati.

Katoliška cerkev staro zavezo smatra kot absolutno božjo besedo, ki naj se izpolni v novi zavezi. V njenem katekizmu se glasi: »Stara zaveza pripravljala Novo, medtem ko Nova dovršuje Staro; obe sta resnično božja beseda.« (št. 140). Postavi se vprašanje: kdaj se začenja dokončevati stara zaveza v novi? Morda takrat, ko bodo politiki, torej konj, ki ga jaha cerkev, ustrezali stari zavezi, da bi lahko ljudstvo merili po tej zavezi, ki se nato izpolni v novi zavezi. Poglejmo sedaj v staro zavezo, da bi lahko budni volivci sprejel ustrezno odločitev. V spomin si prikličimo 10 božjih zapovedi (ne ubijaj, ne laži, ne kradi, ...), ki so podlaga pravega nauka Jezusa iz Nazareta. 10 božjih zapovedi je splošno znanih in mnoge so del spretetih moralno-etičnih vrednot družbe in niso sporne, niti v vidika slovenske ustave. Toda v stari zavezi je še marsikaj drugega, kar je obvezno za vsakega cerkvenega kristjana, saj je biblija, seveda po cerkvenem nauku, »sveto pismo« in »prava božja beseda« ter tako v vseh delih obvezno navodilo za ravnanje vernika. Če želite, lahko berete naprej, da boste vedeli, v kaj vse morate kot član cerkve verovati, sprejeti in se po tem ravnati. Kajti: »V Svetem pismu cerkev neprenehoma najdeva svojo hrano in svojo moč ... ker moramo torej vse to, kar trdijo navdihnjeni avtorji ali hagiografi, imeti za trditve Sveta Duha, zato moramo izpovedovati, da svetopisemske knjige zanesljivo, zvesto in brez zmote učijo resnico...« (št. 104, 107) Zakaj cerkev ne izvaja, kar piše v stari zavezi? Saj sama pravi, da se mora stara zaveza izpolniti v novi. Zakaj se cerkev ne drži stare zaveze, ko gre npr. za politike? V bibliji namreč piše: »Če kdo prešuštuje z ženo svojega bližnjega, naj bosta oba usmrčena, prešuštnik in prešuštnica.« (3 Mz 20,10); »Če kdo leži z moškim, kakor se leži z žensko, sta oba storila gnusobo; naj bosta usmrčena; njuna kri pade nanju.« (3 Mz 20,13); »Kdor preklinja svojega očeta ali mater, naj bo kaznovan s smrtjo.« (2 Mz 21,17) Zakaj cerkev ne izpolni tega, ko vendar beremo, da je stara zaveza izključno in prava božja beseda, ki se mora izpolniti v novi zavezi? Torej sedaj! Gre morda za konja, ki naj bi bil na vrsti prvi? Torej za državo. Naj bi država, konkretno Slovenija, namesto cerkve izpolnjevala krvavo staro zavezo? Naj bi država kaznovala homoseksualce ali tiste, ki udarijo starše? In to s smrtjo? Vsakdo si lahko o tem ustvari svoje mnenje. V stari zavezi najde-

STARA ZAVEZA KRVAVI STRANKARSKI PROGRAM CERKVE

- »Če kdo prešuštuje z ženo svojega bližnjega, naj bosta oba usmrčena, prešuštnik in prešuštnica.« (3 Mz 20,10)
- »Če kdo leži z moškim, kakor se leži z žensko, sta oba storila gnusobo; naj bosta usmrčena; njuna kri pade nanju.« (3 Mz 20,13)
- »Če kdo spolno občuje z živaljo, naj bo usmrčen; in žival zakoljite!« (3 Mz 20,15)
- »Če se ženska približa kateri koli živali, da bi se z njo parila, ubije žensko in žival; naj bosta usmrčeni; njuna kri pade nanju!« (3 Mz 20,16)
- »Človek pa, ki bi predrzno ravnal, tako da ne bi poslušal duhovnika, ki tam opravlja službo GOSPODU, tvojemu Bogu ali sodnika, ta človek mora umreti; ...« (5 Mz 17,12)
- »Če ima kdo trmoglavca in upornega sina, ki ne poslušajo očeta ne matere, naj ga udari svoj oče ali mati; naj ga kaznuje s smrtjo.« (2 Mz 21,15)
- »Kdor ugrabi človeka, naj ga je že prodal ali ga najdejo v njegovih rokah, naj bo kaznovan s smrtjo.« (2 Mz 21,16)
- »Kdor preklinja svojega očeta ali mater, naj bo kaznovan s smrtjo.« (2 Mz 21,17)
- »Čarovnice ne puščaj pri življenju.« (2 Mz 22,17)

Mislite, da tega ne smete jemati dobesedno, da danes to ne velja več? Velja ravno nasprotno: »Stara zaveza pripravljala Novo, medtem ko Nova dovršuje Staro; obe se medsebojno razjasnjujeta; obe sta resnično božja beseda«, piše v Katekizmu katoliške cerkve. In drugi Vatikanski koncil je zaključil: »Stara zaveza je nepogrešljiva sestavina del Svetega pisma. Njene knjige so od Boga navdihnjene in ohranjajo trajno vrednost, saj Stara zaveza nikdar ni bila preklicana.« V Bibliji tudi piše: »Vso besedo, ki vam jo zapovedujem, vestno izpolnjujte; ničesar ji ne dodajaj in ničesar ji ne odvezemaj!« (5 Mz 31,1)

mo konkretna navodila za dejanja, ki jih je potrebno resno jemati in izpolnjevati, saj je drugi vatikanski koncil, katerega zaključki so za vernike obvezni, rekel: »Stara zaveza je nepogrešljiva sestavina del Svetega pisma. Njene knjige so od Boga navdihnjene in ohranjajo trajno vrednost, saj Stara zaveza nikdar ni bila preklicana.«

Cerkveni program: nevzgojene sinove je potrebno kamenjati

Ko listamo v tem delu svetega pisma, o katerem je tukaj govor, beremo npr. kako je potrebno ravnati z mladostniki, ki so lahkomišelnji ali ne ubogajo: »Če ima kdo trmoglavca in upornega sina, ki ne poslušajo očeta ne matere, naj ga udari svoj oče ali mati; naj ga kaznuje s smrtjo.« (2 Mz 21,17) Če bi vi, dragi bralec, zdaj podvomili v »trajno vrednost« teh besed, imeli tak ukrep za neprimeren ter absurd, naj vas spomnimo na to, da ste kot cerkveni član dolžni v to verjeti. Verjamem, »ker je absurdno.«

Po nauku katoliške cerkve je potrebno neposlušne otroke ubiti

V zadnjem času se množijo zlorabe otrok, posilstva ter seksualno nasilje vseh vrst, tudi s strani katoliških duhovnikov, kot tudi dejanja, ki naspotujejo prevladujoči morali, zaradi česar postajajo naslednji stavki iz tretje Mojzesove knjige vedno bolj aktualni: »Če kdo leži z moškim, kakor se leži z žensko, sta oba storila gnusobo. Z nobeno živaljo ne

smeš občevati; s tem bi bil nečist.« Nekaj stavkov dalje piše: »Vsi namreč, ki so storili katerokoli teh gnusob, bodo iztrebljeni iz sredine njihovega ljudstva.« V peti Mojzesovi knjigi piše: »Če bi si kdo drznil, da ne poslušal duhovnika, ki tam služi Gospodu, tvojemu Bogu ... naj umre.« Danes je vedno več krivih pričevanj pred sodišči. Kako je potrebno v takih primerih ravnati, piše v peti Mojzesovi knjigi: »Če proti komu nastopi zlonamerna priča in ga obtoži uporništvu, naj se moža, ki imata spor, postavi pred GOSPODA, pred duhovnike in sodnike, ki bodo v tistih dneh. Sodniki naj stvar natančno preiščejo: in glej, priča je kriva priča, proti svojemu bratu je izpovedala laž; storite mu tako, kakor je on mislil storiti svojemu bratu! Tako odpravi zlo iz svoje srede! Drugi naj to slišijo in naj se bojijo, da ne storijo več take hude stvari v tvoji sredi. Tvoje oko bódi brez usmiljenja: življenje za življenje, oko za oko, zob za zob, roka za roko, noga za nogo!« (5 Mz 19,16-21) Na vsak način je zanimivo prebrati to, kar piše v bibliji, saj v »luči« svetega pisma marsikaj, kar se danes dogaja, lahko dobi novo perspektivo, iz katere lahko vsakdo potegne zase koristna spoznanja.

Kaj naj bi volili?

Seksualni zločini duhovnikov, zakonolomstvo politikov in drugih predstavnikov države, drugi moralni prekrški katoliških politikov – zakaj cerkev ne poseže vmes? Ali velja: roka roko umije? Ljudstvo pa naj voli. Kaj naj voli? Koga naj voli? Tako imenovani višji sloj, kateremu se naj ljudstvo klad-

CERKEV Z ZLOČINI OBREMNJENA KOT NOBENA DRUGA ORGANIZACIJA

»Po intenzivnem ukvarjanju z zgodovino krščanstva ne poznam v antiki, srednjem veku in novem veku, še posebej v 20. stoletju, nobene svetovne organizacije, ki je hkrati tako dolgo, tako neprestano in ostudno obremenjena z zločini, kot je krščanska cerkev, še posebej rimsko-katoliška.«

Karlheinz Deschner, zgodovinar, literarni znanstvenik in večkratno nagradjeni avtor

nja in katerega koristnost je lahko zelo vprašljiva, saj njegovi predstavniki v javnosti figurirajo kot dobrohotni pošteni in z retorično spretnostjo govorijo o odpiranju novih delovnih mest, o rasti, o gospodarski stabilnosti, zmanjševanju inflacije in cen, o zagotavljanju miru ter drugih z volitvami pogojenih obljubah. Kdor se potruji, da prebere novo zavezo, bo našel mnogo protislovij glede na staro zavezo. V stari zavezi je mnogo pozivov k ubijanju ljudi. V novi zavezi pa je Jezus dejal, da kdor prime za meč, bo z mečem pokončan. Zato je glede na omenjene Jezusove besede vsak umor oz. vojna greh proti življenju, v stari zavezi pa sledi vsakemu zakonolomstvu kamenjanje. Če bi cerkev staro zavezo izpolnjevala v novi, kot to piše v katekizmu, potem bi mnogi politiki in drugi predstavniki države ostali brez glave. Morda boste rekli, da stara zaveza za vas ni obvezujoča. Mogoče je tako. Za cerkev, ki ji eventualno še pripadate, pa dvoma ni.

Ugovarjate lahko, da stara zaveza vsebuje tudi tekste, ki krepijo dušo in človeka ter ju približajo Bogu. – To je nesporno. Spomnimo se samo vizije o Kraljestvu miru: »Volk bo prebival z jagnjetom in panter bo ležal s kozličem. Teliček in lev se bosta skupaj redila, majhen deček ju bo poganjal. Krava in medvedka se bosta skupaj pasli, njuni mladici bodo skupaj ležali in lev bo jedel slamo kakor govedo. Dojenček se bo igral nad gadjo luknjo in odstavljeno bo iztezal svojo roko v modrasjo odprtin. Ne bodo škodovali ne uničevali na vsej moji sveti gori, kajti dežela bo polna GOSPODOVEGA spoznanja, kakor vode pokrivajo morskno globino.« (Iz 11,6-9) Tu ne gre za to, da spremenjeni in ponarejeni tekst svetega pisma – vključno z novo zavezo – ne bi vsebovali tudi resnice. Toda kdo lahko v vsakem primeru loči resnično od neresničnega? In cerkev – eventualno vaš cerkev – tega sploh ne loči. To velja tudi za obravnavanje živali. V bibliji piše, da je Bog rekel: »Glejta, dajem vama vse zelenje s semenom, ki raste po vsej zemlji, in vse sadno drevje, katerega sadje nosi seme. Naj vama bo v hrano. Vsem živalim na zemlji, vsem pticam na nebu, vsemu, kar se giblje po zemlji in ima v sebi življenje, dajem v živje vse zelene rastline.« (1 Mz 1,29-31) Na drugem mestu pa nasprotno temu piše: »Vse živali zemlje in vse ptice neba naj se vas bojijo in trepetajo pred vami. Tudi vse, kar se giblje po zemlji, in vse ribe morja, vse to bodi v vaši oblasti. Vse, kar se giblje in živi, naj vam bo za živje, tudi vse zelene rastline vam dajem.« (1 Mz 9,2-4) Zato cerkev stalno opravičuje nasilje nad živalmi, živinorejo, lov, poskuse na živalih in druge zlorabe živali. Lovci in njihov morilski šport celo blagoslovjavljajo. Volivci, varujete se ubijalcev iz naslade. Mnogi politiki so za morjenje živali. Cerkev to fatalno mešanico svetega pisma smatra v celoti za sveto in za pravo božjo besedo ter izpričuje, da imajo knjige svetega pisma trajno vrednost in gotovo, zvesto ter brez zmote učijo resnico ter obvezujejo vernike, da tej mešanici verjamejo besedo za besedo. Pozor! Budnost je potrebna, saj

nad »krščanskim« zahodom visi Damoklejev meč okrutne stare zaveze. Po katekizmu katoliške cerkve pripravlja stara zaveza novo, medtem ko ta dokončuje staro; pričakujemo torej lahko, da bodo ti krvavi deli stare zaveze zopet udarili. Zato moramo resno premisliti, katero stranko oz. politike volimo. Na vsak način tiste, ki se držijo ustave in niso povezani s cerkvijo oz. niso celo cerkveno zasvojeni. Nazaj k vprašanju, ali in kako bi lahko razrešili prepletene države s cerkvijo, cerkve z državo. Lahko posameznik sploh kaj vpliva na to? Ali mora pustiti, da teče vse po starem? Obstaja korak, ki ga lahko storimo?!

Zlato pravilo

Kristjani, preberite ponovno Govor na gori Jezusa iz Nazareta! Kdor ta enostavna življenjska navodila dojame in jih začne korak za korakom izpolnjevati, slej ali prej ugotovi, da lahko posameznik nekaj spremeni in doseže samo takrat, če začne pri sebi. Če se državljan izklopi iz cerkvene indoktrinacije, potem je storil prvi korak, da bi pridobil nadaljnjo jasnost. Spet začne samostojno misliti in prevzemati odgovornost za svoja dejanja. Bivši nemški predsednik Richard von Weizsäcker je na vprašanje ali je mogoče z Govorom na gori tudi vladati, rekel, da v današnji nevarni situaciji lahko vladamo samo še z Govorom na gori. Uvedba zlatega pravila v politiko, torej »Kar ne želiš, da ti drugi storijo, ne stori ti njim«, je nujno potrebna. In ta visoka etika Govora na gori naj bi postala glavno vodilo pri upravljanju družbe. »Cas je za revolucijo: revolucijo zavesti, revolucijo v gospodarstvu, revolucijo v politiki«, je rekel bivši francoski predsednik Chirac. Po Govoru na gori naj bi se torej ravnali tako posamezniki kot država. Zato: Cenjeni volivci, volite modro! Kdor se izmakne indoktrinaciji, voli modro ter sledi besedam Jezusa iz Nazareta, ki je o pismoukih rekel: »In velika množica ga je rada poslušala. Med svojim poučevanjem jim je govoril: »Varujte se pismoukov, ki si želijo hoditi okrog v dolgih oblačilih in si želijo pozdravov ljudi na trgih, prvih sedežev v shodnicah in častnih mest na gostijah, ki vdovam požirajo hiše in na videz opravljajo dolge molitve; ti bodo strože obsojeni.« Ti pismouki še danes vplivajo na državo. Danes jih imenujemo teologi in sedijo v prednjih cerkvenih klopih. Tisti pa, ki so jih tako temeljito pokvarili z indoktrinacijo, da končno ne vedo več, kdo so – namreč svobodna, samostojna bitja z lastno odgovornostjo -, jim bodo še naprej slepo služili.

Dragi volivci volite modro! Razmislite ali boste enačili Kristusa s cerkvijo. Če bi se rad kdo izmaknil cerkveni indoktrinaciji, naj razmisli tudi o tem, kar piše v Janezovem razodetju (18,4):

»Pojd iz nje, ljudstvo moje, da ne boš soudeleženo pri njenih greh in da te ne prizadenejo njene nadloge!«

Volite modro

Ljudje so dolga stoletja pustili cerkvi, da jih indoktrinira in z njimi manipulira. Toda mnogi še imajo moč, da se dvignejo iz te odvisnosti – in ti to storijo! Dosežejo jasnost, odločijo se ter naredijo korake, ki vodijo v svobodo.

POJDI IZ NJE, LJUDSTVO MOJE ...

Kaj lahko državljan, volivec in kristjan stori proti manipulaciji navidezno krščanske cerkve:

»Pojd iz nje, ljudstvo moje, da ne boš soudeleženo pri njenih greh in da te ne prizadenejo njene nadloge!«

Janezovo razodetje (18,4)

Impresum:

RAZMISLI časopis za ljudi, ki iščejo resnico
Letnik: II, izredna številka 2,
datum natisa: 3. september 2008

IZDAJA:

Društvo za zaščito ustave in žrtev cerkve
Sejmišče 1, 4000 Kranj, Tel.: 041 214 233
Transakcijski račun: 05100-8011968046
www.zrtve-cerkve.org, info@zrtve-cerkve.org

PRESEDNICA:

Janja Škrjanc, tel.: 041 214 233

UREDNIŠTVO:

Odgovorna urednica: Maja Fišer
fiser.maja@gmail.com
Tel.: 040 749 126

http://razmisli.blog.si/ol.net/

UREDNIŠKI ODBOR:

Borislav Kosi, Janja Škrjanc, Greti Čede

TISK:

SET d.d.,
Vevška cesta 52, 1260 Ljubljana – Polje,
natisnjeno v 10.000 izvodih

Ta namreč poseduje nepredstavljivo veliko premoženje, po vsem svetu je to verjetno več 1.000 milijard evrov, ki je bilo v velikem številu primerov pridobljeno, kot to izhaja iz zgodovinskih zapisov, na nezakonit in nepošten način. Iz raznih virov je namreč znano, da se je cerkev ukvarjala s trgovino z ljudmi in imela sužnje, tlačani so morali plačevati tudi cerkvi, cerkev je prodajala titule, funkcije, blagoslovljena pisma, ..., uvedla je tudi trgovino z odpustki. Menihi in drugi cerkveni ljudje so ponarejali listine, da so prišli do zemljiške posesti. Bili so tudi papeži in škofje, ki so obogateli od prostitucije, imeli so celo lastne bordele. Eden najbolj sramotnih načinov, kako nagrabiti denar, je bilo roparsko morjenje drugovercev. Glavni faktor pri širjenju cerkvene zemljiške posesti od antike, zlasti pa v srednjem veku, je bila dediščina. Cerkevni oče Salvian je že v 5. stoletju pridigal: »Kdor premoženje zapusti svojim otrokom namesto cerkvi, ravna proti božji volji in proti svoji koristi. Medtem ko na zemlji skrbi za svoje otroke, sebe ogoljufa za nebesa.« Papež Aleksander III. je leta 1170 odredil, da ni veljaven noben testament, ki ni bil narejen v prisotnosti duhovnika. Vse to in še marsikaj drugega negativnega je podlaga današnjega cerkvenega bogastva. Ali ni to tipično tajkunstvo? Danes KC, čeprav je neizmerno bogata, mnogo sredstev dobi še iz državnih proračunov (npr. v Nemčiji vsako leto okoli 14 milijard evrov). Tudi v Sloveniji se cerkveno bogastvo hitro povečuje in po nekaterih ocenah že krepko presega milijardo evrov. Poleg tega pa cerkev sploh ne priznava slovenskega pravnega reda, če je v nasprotju z njenimi evangeliji in hudo krši ustavo oz. človekove pravice, saj npr. preko krsta dojenčkov prisilno novači svoje člane in ljudem sploh ne priznava pravice do življenja. Ali ni to neverjetno tajkunsko? Namesto, da bi se vladajoča oblast borila proti temu, tako ali drugače celo podpira bogatenje cerkve, njen protiuustavnosti in do ljudi sovražne nauke ter širjenje njenega vpliva v vse pore slovenske družbe. Če se bo sedanja vladna politika nadaljevala, bo Slovenija kmalu pod popolno kontrolo katoliške cerkve. Ne bo več države v državi, temveč bo samo ena država: cerkev. Sicer pa nekaj dejstev v zvezi z vsem tem prikazujemo v nadaljevanju.

Revščina se povečuje - bogastvo cerkve pa tudi

V Sloveniji se povečuje revščina. Že več kot 200.000 prebivalcev živi pod njenim pragom. Če bi se ukiniteli še socialni transferji, bi se število revnih bistveno povečalo, verjetno kje na 500.000 ali še več. Vse to ni ovira za vladajočo koalicijo, da ne bi z raznimi finančnimi injekcijami povečevala že tako velikega bogastva cerkve. Država letno podari katoliški cerkvi tako ali drugače več kot 10 milijonov evrov: za toliko se povečuje cerkveno premoženje, torej premoženje tuje pravne osebe, za toliko je revnejši slovenski narod. Za koga v tem pogledu dela vladajoča elita: za najbogatejšo nedržavno organizacijo na svetu ali za slovenski narod? Kaj bi lahko s tem denarjem naredili dobrega za blaginjo Slovenije? Vladajoča ideologija rajši torej financira institucije tuje pravne osebe, kot pa da bi ta denar uporabila za pomoč prebivalcem Slovenije, ki so npr. v stiski. Ali vladajoči namenoma delujejo proti prebivalcem Slovenije, saj ni dvomiti, da ne bi poznali relevantnih dejstev? Cerkevno premoženje v Sloveniji presega milijardo evrov. In s tem premoženjem upravlja papež, saj je ta po zakoniku cerkvenega prava vrhovni upravitelj celotnega cerkvenega premoženja. Z mnogimi nepremičninami v Sloveniji torej upravlja tuj vladar! Lažje pride kamela skozi šivankino uho, kot bogataš v nebesa, uči sama cerkev.

Čeprav že več kot 200 tisoč ljudi živi pod pragom revščine, to ni ovira za vladajočo koalicijo, da ne bi z raznimi finančnimi injekcijami povečevala že tako velikega bogastva cerkve.

Katoliška cerkev in tajkunstvo

V Sloveniji naj bi vladajoča koalicija pod taktirko predsednika vlade Janeza Janše vodila »križarsko vojno« proti tajkunom. Vladajoča koalicija je v zadnjem julijskem tednu sklicala celo izredno sejo državnega zbora, kjer so obravnavali boj proti tajkunom. Vsekakor je pozdraviti boj vladajočih s korupcijo, kriminalom, klientelizmom, vendar pa se pri tem vedno več ljudi sprašuje, ali se bo začel boj tudi proti tajkunstvu najstarejše države na svetu, to je katoliške cerkve (KC, cerkev).

Cerkev kot gospodarski koncern

Katoliška cerkev preko svojih podjetij in drugih institucij obvladuje vedno večji del slovenskega gospodarstva. Razni cerkveni gospodarski subjekti imajo delnice oz. deleže drugih podjetij. Cerkev je prisotna v kemiji, gozdarstvu, turizmu, telekomunikacijah, finančnih storitvah, trgovini, založništvu in drugje. Po mnenju poznavalcev je vrednost tega premoženja več 100 milijonov EUR. Katoliška cerkev je po naravi stvari religiozna organizacija in tako cerkve in druge verske skupnosti opredeljuje tudi zakon o verski svobodi. Zato je nerazumljivo, da država dopušča, da se cerkev tako ali drugače ukvarja s pridobitnimi oz. gospodarskimi dejavnostmi. Še posebej zaradi tega, ker je v cerkvenem pravu jasno določeno, da morajo verniki skrbeti za vzdrževanje svoje cerkve, ta lahko celo predpiše cerkveni davek za pokrivanje svojih potreb. Ali ne bi bilo normalno, da bi cerkev predpisala davek svojim članom in če ga ti ne bi plačali, bi ga izterjala preko svojega cerkvenega sodišča. Vprašanje je ali cerkvena gospodarska dejavnost služi pridobivanju sredstev za religiozno delovanje ali za povečevanje političnega in gospodarskega vpliva v družbi.

Denacionalizacija – vračilo fevdalnega premoženja

Katoliška cerkev je na račun vračila nacionaliziranega premoženja že dobila vrnjeno za okoli 200 milijonov evrov premoženja, vsi postopki pa še niso končani. Poleg tega bo cerkev dobila še odškodnino za nezmožnost uporabe nacionaliziranega premoženja. Zneski iz tega naslova bodo visoki in se bodo verjetno gibali v desetine milijonov evrov. Zanimivo pri vsem tem je tudi dejstvo, da so edino cerkve oz. verske skupnosti upravičenci za vračilo premoženja fevdalnega izvora, druge osebe pa ne. Jasno je, zakaj se samo verskim skupnostim vrača to premoženje. Zaradi katoliške cerkve oz. nemoči slov. države v razmerju do svetega sedeža. Na ta način se neizmerno bogati cerkveno premoženje, s katerim upravlja tuj vladar – vladar, ki spada v kategorijo absolutističnih vladarjev. Čeprav je Slovenija po ustavi demokratična republika, z delom premoženja pri nas upravlja tuj absolutistični vladar. Absurdno - kot da bi živeli v preteklosti. Cerkev je dobila vrnjenih že okoli 100.000 ha raznih zemljišč, vključno z gozdovi, večje število stanovanjskih enot in poslovnih prostorov. Nihče v Sloveniji, če odmislimo državo, ne bo imel v lasti toliko nepremičnin kot katoliška cerkev. Tako kot je v drugih zahodnih deželah, tako je tudi v Sloveniji: cerkev postaja največji nedržavni zemljiški posestnik. Koliko se bo njeno premoženje povečalo še za odškodnino za nezmožnost uporabe nacionaliziranih nepremičnin, je še uganka. Bodo pa te številke izjemno velike, saj je država mariborski nadškofiji samo za odškodnino za nezmožnost uporabe objekta na Vrbanški 30 v Mariboru priznala 8,1 milijona evrov. Če znaša samo odškodnina za ta objekt 8 milijonov evrov, koliko bodo znašale odškodnine za vse cerkvene objekte? Ali bodo šle številke v desetine ali celo stotine milijonov, saj denacionalizacijski postopki trajajo izjemno dolgo?

Državno financiranje katoliške vzgoje in šolstva – v čigavo korist?

Vladajoča oblast obilno financira tudi katoliško vzgojo in izobraževanje na vseh ravneh. Tako financira katoliške vrtce, gimnazije, teološko fakulteto in katoliško osnovno šolo. Samo za teološko fakulteto, ki je sicer dvoživka, je namreč del cerkve in protiuustavno del države, saj je del univer-

ze v Ljubljani, plačajo davkoplačevalci, pa čeprav so ločeni od cerkve, okoli 2 milijona evrov letno. V okviru te fakultete plačujejo npr. tudi duhovnika dr. Štuheca, za katerega bi se na podlagi izjave »da Judi danes delajo velike neumnosti in so vredni marsikatero obsodbe« vprašali, ali ni antisemitsko naravnano? Seveda je to izjavo potrebno presojati tudi z vidika še vedno trajajoče cerkvene protijudovske gonje. Namesto, da bi bil izpeljan ustrezen postopek, mu država plačuje profesuro na teološki fakulteti. V letih 2006 in 2007 je dobil okoli 80.000 evrov iz državnega proračuna. In koliko je v teh letih zaslužil povprečni slovenski delavec? Kakšnih 30.000 evrov, pri čemer je takšno plačo prejelo samo okoli 30 % zaposlenih. Več kot polovica slovenskih upokojenecv dobi letno manj kot 5.000 evrov pokojnine. En Štuhec za približno 8 upokojenecv? Kako globoko je padla Slovenija. Ali bo namesto socialne države pisalo katoliška država? Na čem bazira katoliška vzgoja in šolstvo? Na bibliji, ki je v mnogih delih zaradi svojega nasilja, protiuustavna. Ali si vladajoča koalicija namenoma zatiska oči? Zakaj ni izločila teološke fakultete iz državne univerze, saj cerkvena organizacija ne more biti del javnega oz. državnega sistema, če je država ločena od cerkve? Ali je slovenska država izgubila del svoje suverenosti?

Ceprav je po slovenski ustavi država ločena od cerkve, morajo davkoplačevalci plačevati teološki fakulteti v Ljubljani okoli dva milijona evrov letno. Katoliško šolstvo, torej tudi teološka fakulteta, temelji na bibliji, ki je v mnogih delih zaradi svojega nasilja protiuustavna.

Vojaški kurati – duhovniki celo že državni uslužbenci!

Katoliška cerkev je prodrla v mnoge pore države. Tako so njeni duhovniki celo državni uslužbenci na ministrstvu za obrambo, saj opravljajo kuratsko službo. Katoliški duhovniki so po katoliškem nauku dolžni braniti in širiti katoliški nauk ob vsakem času in vsepovsod, tako tudi kot državni uslužbenci. Davkoplačevalci torej plačujejo širjenje katoliške vere, ki jo po naravi stvari morajo izvajati katoliški kurati. Kje je tu verska nevtralnost, ki izhaja iz 7. člena ustave? Nerazumljivo je, da so lahko predstavniki tuje pravne osebe, katoliška cerkev je namreč tuja država »sui generis«, uslužbenci v državnem organu in tam v imenu slovenske države opravljajo katoliške verske obrede. Ali živimo v cerkveni državi? Nerazumljivo in protiuustavno je, da predstavniki tuje pravne osebe, ki sploh ne priznava slovenskega pravnega reda, če je v nasprotju z evangeliji, skrbijo za duševno oskrbo mnogih slovenskih vojakov. In duhovna podlaga te oskrbe je tudi krvava biblija! Popolnoma nerazumljivo je, da je vodilo pri delu osebja vojaškega vikariata, torej dela slovenskega državnega organa, »Zvest Bogu in domovini.« Slovenski državni uslužbenec torej javno služi tuji državi, saj mora biti zvest bogu, torej cerkvi, in domovini, ne pa tudi državi. Kaj dela aktualna vlada? Poleg tega stanejo katoliški kurati davkoplačevalce okoli 200.000 evrov letno. Tudi tako se bogati super bogata cerkev. Ali bi vladajoča oblast s tem denarjem lahko naredila kaj dobrega za revne? Seveda bi lahko za revne naredila kaj dobrega tudi s tistim denarjem, ki ga vsako leto nameni za romanje vojakov v katoliški Lurd.

Pa ga rajši zapravi za dejavnosti, ki kršijo slovensko ustavo.

Kulturni spomeniki in cerkev

Država je zelo radodarna do cerkve tudi na področju kulturnih spomenikov. Sofinancira vzdrževanje oz. obnovo mnogih cerkva. Če se vrnemo v preteklost v čas gradnje teh objektov, lahko vidimo, da so zaradi gradnje mnogi ljudje zelo trpeli, mnogo jih je tudi umrlo. Namesto da bi ljudje uporabili denar za svoje družine, so morali financirati gradnjo mnogih izjemno razkošnih stavb. Gradnja sedanjih spomenikov je bila v mnogih primerih krajja ljudi. In to se sedaj v drugi obliki nadaljuje. Država z davkoplačevalskim denarjem sofinancira obnovo oz. vzdrževanje mnogih sakralnih objektov. Mnogi, ki živijo pod pragom revščine in svojim otrokom ne morejo privoščiti najbolj običajnih stvari, morajo financirati obnovo objektov super bogate tuje pravne osebe. Zopet krajja ljudi. Kaj ima to opraviti s pravičnostjo, ni jasno. Pravičnost pa je eden izmed temeljev pravne države. Kaj je naredila vladajoča oblast, je vidno. Revščina raste, bogastvo cerkve pa tudi. Po javno objavljenih podatkih je vlada v tem mandatu namenila za obnovo katoliških objektov okoli 5 milijonov evrov. Poleg tega stroške elektrike za nočno osvetlitev cerkva skoraj izključno krijejo občine, cerkev pa je oproščena plačevanja še nadomestila za stavbno zemljišče za sakralne objekte. Vzeti revnim in dati bogatim. Ali je država hlapec cerkve? Ali daje cerkev v zameno državi kaj kulturnega? Zgodovina je jasna: cerkvena zgodovina in cerkveni nauk sta prežeta z nekulturnimi. Cerkev ima na vesti smrt stotine milijonov živih bitij, zaradi nje so tekli potoki krvi. Nauk, ki je to omogočal, cerkev nikoli ni preklicala in zato velja še danes. Potoki krvi zato še vedno tečejo, samo pogledati je potrebno malo globlje. Tako ni odveč prislunhiti niti znanemu filozofu Karlu Jaspersu, ki je svaril pred nevarnostjo, da bi vsak čas lahko spet zagorele grmade, če bi politične razmere to dovolile.

Država z davkoplačevalskim denarjem sofinancira obnovo oz. vzdrževanje mnogih sakralnih objektov. Mnogi, ki živijo pod pragom revščine in svojim otrokom ne morejo privoščiti najbolj običajnih stvari, morajo financirati obnovo objektov super bogate cerkve.

Klasično tajkunstvo

Na romarski cerkvi Sv. Rok na Štajerskem so potekala obnovitvena dela, katerih vrednost naj bi bila 255.760,09 EUR. Sredstva za obnovo naj bi zagotovili Ministrstvo za kulturo v višini 116.785,63 EUR, občina v višini 40.000,00 EUR in župnija v višini 98.974,46 EUR. Vendar pa se moti tisti, ki misli, da bo cerkev svoj finančni delež za obnovo svoje lastnine prispevala sama. Ne, pričakuje, da bodo to storila gospodinjstva in obrtniki iz njene župnije. Tako od vsakega pričakuje v povprečju 100 EUR. Tiste, ki bodo prispevali nad 1.000 EUR bo dočakala celo posebna cerkvena zahvala. Tako torej dela cerkev. Njeno lastnino morajo obnavljati drugi, saj bodo okoli 150.000 EUR prispevali davkoplačevalci. Cerkev se ni obrnila na svoje vernike, katerih dolžnost po kanonskem pravu je, da vzdržujejo svojo cerkev, temveč zahteva financiranje od vseh gospodinjstev in obrtnikov na področju lokalne župnije, ne glede na to, ali so katoliki, ateisti in drugače verujoči. Lokalni prebivalci »morajo« tako financirati neizmerno bogato tujo cerkev, saj se ji redki upajo zoperstaviti. Ali ni to skrajno nepošteno in poniževalno? Ali ima takšen način delovanja sploh zvezo s človekovim dostojanstvom?

Katoliška cerkev v Sloveniji in njeno bogastvo:

1. Premoženje fevdalnega izvora je bilo v postopku denacionalizacije vrnjeno samo verskim skupnostim, ostalim ne, pri čemer ima KC večinski delež. Vrednost vrnjenega premoženja se že bliža 200 milijonom evrov, nekaj postopkov pa še ni končanih.
2. KC ima preko svojih organizacij v upravljanju za več kot 400 milijonov evrov lastniških deležev v slovenskih podjetjih.
3. KC ima preko svojih organizacij pomembne lastniške deleže v kemiji, telekomunikacijah, finančnem posredništvu ...
4. KC ne plačuje nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za verske objekte kot tudi ne davka na dediščino in darila.
5. KC (oz. njene organizacije) dobi letno od države tako ali drugače več milijonov evrov raznih »daril«, nekaj primerov je v nadaljevanju:
 - okoli 2 milijona za teološko fakulteto
 - okoli 5 milijonov na področju šolstva (cerkvene gimnazije, ...)
 - okoli 2 milijona za plačilo prispevkov za socialno varnost duhovnikov
 - okoli 300.000 letno za najem prostorov na Vrbanski 30 v Mariboru
 - okoli 200.000 za vojaške kurate.
6. KC (oz. njene organizacije) je od države dobila tudi naslednje vsote (v EUR):
 - 8,1 milijona odškodnine za nezmožnost uporabe denacionaliziranega objekta na Vrbanski 30 v Mariboru
 - 4,8 milijona za obnovu cerkvenih sakralnih objektov (v mandatu sedanje vlade)
 - 221.000 odškodnine za nezmožnost uporabe objekta v Kamniku, kjer je sicer okrajno sodišče
 - okoli 120.000 za programe »Promocija znanstvenih odkritij na področju družine, zakona in starševstva«, »Znanost o družini in zakonu za mlade« in »Znanost za mir«
 - 8.241 za program »Živi e-kampus«
 - 9.263 za organizacijo jezikovne tribune
 - 180.000 za projekta v zvezi z regionalnimi centri za promocijo znanosti
 - 17.178 za svetovni kongres Mednarodne organizacije za študije Stare zaveze
 - 172.000 za medijske projekte Ognjišča.

Nemški nadškof oz. kardinal zasluži mesečno več kot 11.000 EUR, plače škofov pa se začnejo pri 7.500 EUR. Večinoma jih plačuje nemški državni proračun. Ali si želite, da bi bilo tako tudi v Sloveniji? Ali želite preko davkov plačevati nekoga, ki ne priznava slovenske ustave, če je v nasprotju s katoliškim evangelijem? Ali želite plačevati nekoga, ki zagovarja npr. nauk, da je potrebno zaradi nekaterih moralnih prekrškov usmrtiti ljudi?

Radio Ognjišče – novodobna prižnica

Tajnik Kongregacije za nauk vere, nadškof Amato, je dejal, da je katoliški radio novodobna prižnica. To novodobno cerkveno prižnico financira seveda tudi prokatoliška slovenska oblast. Tako Radio Ognjišče dobi v letu 2008 kar 115.000 evrov davkoplačevalskega denarja. Ta radio financirajo torej tudi ateisti in drugače verujoči - ti pa po nauku cerkve sploh nimajo pravice do obstoja oz. življenja. Tisti, ki nima pravice do življenja, mora celo financirati tistega, ki mu te pravice ne prizna. Absurdno. Ali mogoče živimo v kameni dobi? Zakaj vladajoča oblast ne zaščiti nekatolikov? Seveda pa Ognjišče, d.o.o. ne dobi samo omenjene vsote, temveč še več. Še okoli 57.000 evrov dobi v tem letu. Ali bo cerkev preko svojih medijev z državnim denarjem širila protiuslavne vsebine? Ali se bodo preko radijskih valov npr. slišale naslednje biblijske besede: »Kdor preklinja svojega očeta ali mater, naj bo kaznovan s smrtjo.« (2 Mz 21,17) ali »Človek pa, ki bi predrzno ravnal, tako da ne bi poslu-

šal duhovnika, ki tam opravlja službo GOSPODU, tvojemu Bogu ali sodnika, ta človek mora umreti; ...« (5 Mz 17,12), zraven pa še: »Vso besedo, ki vam jo zapovedujem, vestno izpolnjujte; ničesar ji ne dodajaj in ničesar ji ne odzemaš!« (5 Mz 31,1). Kakšne posledice bo to imelo na otroke, ki bi to slišali?

Cerkev pušča svoje župnike v revščini

Katoliška cerkev noče, da bi imeli njeni župniki plačo, podobno kot imajo to zaposleni, torej od svojega delodajalca, saj plačo župnika sestavlja jo darovi vernikov. Zato mnogi župniki v javnosti jamrajo, da slabo živijo in terjajo od države, da

Čeprav super bogata cerkev noče poskrbeti za plače svojih župnikov, pa je od države izposlovala, da ta za okoli 1.000 duhovnikov plačuje prispevke za obvezno zdravstveno in pokojninsko ter invalidsko zavarovanje. Klasična cerkvena logika: zakaj bi plačevala, če lahko to dela država.

poskrbi zanje. Očitno pa je, da so zgrešili naslovnik, kajti zanje je pristojna njihova organizacija oz. »delodajalec« in ne država. Če so župniki res revni, so zato, ker jim njihova lastna organizacija ne privošči dostojnega življenja in ne zato, ker cerkev ne bi imela sredstev za njihove plače. Samo spomnimo se dejstva, da je cerkev ena najbogatejših organizacij na svetu, saj je njeno premoženje po oceni nekaterih vredno več 1.000 milijard evrov (slovenski državni proračun: okoli 9 milijard evrov). Očitno so njeni lastni kleriki, ki naj bi po zakoniku cerkvenega prava delovali v Kristusovi službi, samo sredstvo za izpolnjevanje cerkvenih interesov. In še religiozno vprašanje: ali ni potem tudi Kristus samo sredstvo za doseganje cerkvenih interesov? Čeprav cerkev noče poskrbeti za plače svojih župnikov, pa je od države izposlovala, da ta za okoli 1.000 duhovnikov plačuje prispevke za obvezno zdravstveno in pokojninsko ter invalidsko zavarovanje. Klasična cerkvena logika: zakaj bi plačevala, če lahko to dela država. Cerkev burič, država hlapec? Tako davkoplačevalci za okoli 1.000 katoliških duhovnikov plačujejo okoli 2 milijona evrov letno, kar je kar kakšnih 80 % proračuna urada za verske skupnosti. Namesto, da bi šel ta denar za pomoč revnim, se z njim financira socialna varnost uslužbencev najstarejše in najbogatejše »nedržavne« organizacije na svetu. Ali morajo to zavarovanje davkoplačevalci plačevati tudi za župnika v Kotljah, ki očitno ne spada med reveže, saj so mu vlomilci odnesli kar čeden kupček denarja (več kot 2.000 evrov), nekaj kuvert z denarjem pa so spregledali. Stotisoči v Sloveniji bi bili veseli, če bi imeli toliko denarja.

Črni fondi v župniščih?

V Kotljah na Koroškem so trije moški napadli lokalnega župnika in mu odnesli, kot že navedeno, nekaj več kot 2.000 EUR, nekaj kuvert z denarjem pa so spregledali in jih pustili. Po nekaterih policijskih podatkih se število vlomov v župnišča povečuje. Ni čudno, saj je očitno, da je v župniščih mnogo gotovine. Čeprav župniki nimajo klasične plače, mnogi očitno niso reveži. Tako se vse bolj podira pravljica o revnem župniku, ki je bila lansirana v javnost. Postavi pa se še drugo vprašanje: ali imajo lahko župniki pri sebi toliko gotovine? Ali za župnijo ne velja pravilo, da je potrebno denarna sredstva imeti na poslovnem računu. Kakšen je župnijski blagajniški maksimum? Ali je že kdaj kakšna inšpekcija preverila finančno poslova-

nje kakšne cerkvene organizacije? Ali si vlada ne upa inšpirirati katoliške cerkve?

Opus Dei sega po Sloveniji

V Sloveniji že nekaj let deluje papeževa osebna prelatura Opus Dei. Naloga »Božjega ljudstva« je izvajanje posebne pastoralne naloge, enostavneje rečeno: pokatoličevanje ljudi. Opus Dei je v glavnem laiška »prva bojna linija«, katere naloga je, da prodre v gospodarstvo, politiko, medije, kulturo in druge družbene dele ter si jih podredi. Pri tem ne izbira sredstev, Deset božjih zapovedi ni pomembnih. Cilj je, da bi v celotni družbi prevladali člani Opus Dei oz. cerkev in s tem katoliška ideologija. V Sloveniji krožijo govorice, da naj bi bila ena izmed najpomembnejših slovenskih bank prodana neki španski finančni ustanovi, ki jo v celoti obvladuje Opus Dei. Slovenija de facto vedno bolj postaja katoliška. Ali bomo počasi postali podobni Iranu, kjer je islam državna religija? Kaj dela vlada?

Jezus iz Nazareta: »Laže gre kamela skozi šivankino uho, kakor bogataš pride v Božje kraljestvo (Mt 19,24). Očitno je, da cerkev ob takšnem neizmernem bogastvu nikoli ne bo prišla v nebesa, še posebej, ker tega bogastva noče razdeliti revnim.

Škof Hren še vedno živi

Katoliški duhovnik Franc Rode si je kot geslo svojega škofovskega posvečenja izbral besede protestantskega duhovnega vodje Primoža Trubarja *Stati inu obstati*. Čeprav je katoliška cerkev Trubarja preganjala, ga označila kot škodljivca in leta 1565 dokončno izgnala iz Slovenije, to Rodeta ni motilo, da si ne bi izbral Trubarjevih besed za svoje vodilo. Katoliška cerkev je v 17. stoletju v okviru protireformacije pod vodstvom škofa Hrena preganjala protestante, javno zažigala njihove slovenske knjige, uničevala protestantske šole in jim plenila premoženje. S tem je katoliška cerkev vsaj za sto let zavrla kulturni razvoj slovenskega naroda, z izgonom mnogih uveljavljenih podjetnikov in izobražencev pa tudi gospodarski razvoj oz. razvoj na drugih področjih. Kje bi danes bila Slovenija, če ne bi protireformacija uničila protestantizma? Lahko si pogledamo Skandinavijo, ki temelji na protestantskem modelu življenja. Tako pa je v Sloveniji vedno večja revščina. Duh škofa Hrena pa živi še danes. Na nekaterih prireditvah ob 500. obletnici rojstva Primoža Trubarja avtorji na subtilen način neobjektivno povečujejo vlogo katoliške cerkve v času protireformacije in zmanjšujejo pomen Primoža Trubarja. Katoliška cerkev ob asistenci vladajoče politike očitno še vedno preganja Trubarja in protestantizem ter povečuje Hrena. Tudi poteza Rodeta je v tem smislu signifikantna: stal in obstal bo po njegovem torej samo katolicizem ne pa tudi protestantizem.

Cerkev ni za pravično družbo

Uveljavitev pravične družbe ni naloga cerkve, piše v cerkvenem dokumentu *Odgovorni za življenje in prihodnost Slovenije*, to naj bi bila naloga politike.

Cerkvi ni za odpravo nepravilnih razmer, ki vladajo na tem svetu. Za večino revščina, za cerkev in njene pajdaše pa bogastvo. Ali je potem čudno, da je najbogatejša nedržavna organizacija na svetu?

Če uveljavitev pravične družbe ni naloga cerkve, potem se ta s tem ne ukvarja in pravičnost zanjo ni pomembna. Če cerkev ni za pravično družbo, potem je za njeno nasprotje, torej za nepravilno družbo. In kakšna družba je to: to je družba, kjer prevladuje krivica. Cerkev je torej za krivico. Vmesnega stanja namreč ni. Si za pravično družbo ali proti njej. Potem ni čudno, da cerkev podpira delitev družbe na bogate in revne oz. vladajoče in podrejene. Cerkvi ni za odpravo nepravilnih razmer, ki vladajo na tem svetu. Za večino revščina, za cerkev in njene pajdaše pa bogastvo. Ali je potem čudno, da je najbogatejša nedržavna organizacija na svetu?

Kaj cerkev nudi?

Cerkev vsako leto dobi od države veliko denarja. Zanimivo je videti, kaj cerkev nudi v zameno za to oz. kaj dobijo ljudje od nje?

Cerkev npr.:

- ne priznava slovenske ustave, če je ta v nasprotju z njenimi evangeliji
- prisilno krsti dojenčke in z večnim pekлом grozi tistim, ki ne dajo krstiti svojih otrok
- ne priznava celovitega izstopa in izobči oz. prekolne tiste, ki iz nje izstopijo
- ne priznava pravice do življenja, saj je v bibliji, ki je zanjo božja beseda in je še sedaj veljavna, predvidena smrtna kazen za mnoge moralne prekrške (po predpisih stare zaveze, ki jih mora vsak katolik vestno izpolnjevati, je potrebno pobiti homoseksualce, prešuštnike, trmoglave sinove, čarovnice, tiste, ki ne poslušajo duhovnikov in podobno)
- želi odstraniti vse tisto, kar ni katoliško, npr. jude, ateiste, drugače verujoče
- še ni preklcala izobčenja vegetarijancev iz 6. stoletja (tisti, ki npr. iz etičnih razlogov ne uživajo mesa in tako ne škodujejo živalim in okolju, so večno prekleti še v 21. stoletju).

Vse to je v nasprotju s slovensko ustavo in hudo krši dostojanstvo mnogih ljudi!

Cerkev mogoče nudi ljudem tudi kaj dobrega, npr. preko karitasa, vendar se tukaj postavi vprašanje, ali ni ta dobrotelost samo v funkciji širjenja katoliške vere, kajti po zakoniku cerkvenega prava imajo vsi verniki dolžnost širjenja oznanila odrešenja vsepovsod po svetu in v vseh časih. Ali ne gre za »navidezno« dobrotelost?

Katoliška cerkev po svetu: najbogatejše podjetje

1. KC je največji nedržavni zemljiški posestnik zahodnega sveta. V Nemčiji je cerkev z 8,5 milijardami m² največji zemljiški posestnik. V ZDA in Italiji ima več kot 1 milijon hektarov njivskih površin, v Španiji, Portugalski in Argentini poseduje okoli 20% vseh njivskih površin.
2. KC v Nemčiji ima 400 milijard evrov vredno premoženje (celoten letni proračun Slovenije je okoli 9 milijard evrov).
3. KC je največji nepremičninski posestnik. V Rimu je že skoraj 1/3 vseh stavb v posesti cerkve. V drugih italijanskih mestih in tudi v Nemčiji je stanje podobno.
4. Zlate rezerve Vatikana so bile leta 1952 po velikosti druge na svetu, takoj za ameriškimi, in so znašale 3,5 milijarde evrov. Kakšno je stanje danes?
5. KC je danes največji verski gospodarski koncern na svetu in močno angažiran na področju nepremičnin, kemije, elektronike ... ter soudeležen pri velikem številu gigantskih firm (BASF, BMW, DEAG, Bayer, Siemens, General Motors...) . Samo v Nemčiji ima okoli 100 milijard evrov kapitala in naložb, delnic in vrednostnih papirjev.
6. KC poseduje mnoge banke. Znan je primer italijanske banke Intesa, ki združuje katoliške denarne ustanove in se je združila z banko San Paolo Imi v največjo banko v Italiji in eno največjih v Evropi.
7. Premoženje nemške Karitas je po podatkih iz leta 1995 znašalo 65 milijard evrov.
8. KC ima v lasti tudi večje število tiskovnih agencij, časopisov, revij, radijskih in televizijskih postaj oz. hiš.
9. Vrhovni upravitelj in oskrbnik tega neizmerno velikega premoženja je papež. Ena oseba torej upravlja z bogastvom, o katerem lahko večina držav samo sanja.

Glas iz ljudstva:

Katoliška cerkev je rak rana na slovenskem narodnem telesu. Dokler ta rak ne bo odstranjen, bomo Slovenci bolan in nesrečen narod. Katolištvo je institucionalizirano in do zadnjih podrobnosti izpopolnjena laž, ropanje in pranje možganov.